

метафоричне значення нарощується навколо основного від певного зіставлення його з іншим за якимись ознаками.

У досліджуваних творах використовується іменникова метафора **імперії зла**: Вони [адвокат і його родина] – невільники, новітні раби **імперії зла** та насилля [...] [1, с. 45]. Ця метафора, виступаючи у такому контексті, повністю розкриває своє конкретне значення у сполученні з іменниками «раби», «невільники».

Прикметникові метафори, у складі яких вживаються іменники *добро* і *зло*, сприяють створенню образів з приємним або неприємним оцінним змістом: **Зло солодке, позверх, а в середині їдке і трутне, добро ж навпаки – гірке позверх, а солодке й поживне з середини** [4, с. 22]. Ця метафора ускладнюється антонімічним протиставленням іменників *добро* і *зло*, а також словами із значенням вказівки на форму – «позверх» і «в середині».

У творах сучасної української прози найчастіше зустрічаються метафори, семантичне ядро яких становить динамічна дієслівна ознака. З метою підкреслення позитивних ознак – добра і негативних – зла, вживаються метафоричні сполучення цих іменників з дієсловами мовлення: *красить, повторить, ростить, пакостить*: **Добро, дитино, світ красить. А зло навпаки – потворить** [4, с. 22].

Отже, лексичентричні значення слова *добро* та *зло* за особливостями контекстуальної реалізації є вільними, тоді як текстоцентричні значення цих іменників є похідними від основного і витворені на ґрунті певних контекстуальних обставин, у складі метафор вони створюють у тканині художнього твору нові значеннєві якості, що фіксують певні факти об'єктивної дійсності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гургула І. Крілб: Повість. *Дзвін*. 1997. № 5–6. С. 42–56.
2. Гуцало Є. Імпровізації плоті: Епос-ерос. Київ: Посередник, 1993. 192 с.
3. Різник Л. Карма: Повість. *Дзвін*. 1998. № 1. С. 3–53.
4. Шевчук В. Біс плоті: Повість. *Дзвін*. 1998. № 2. С. 3–34.

Онуфрієнко Дарина

студентка 1 курсу факультету ФМКТО

Науковий керівник: **О. А. Халабузар**, к.пед.н., доц.

(Бердянських державний педагогічний університет)

FORMATION OF LOGICAL SKILLS OF STUDENTS WITHIN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

In the context of globalization, radical reform of the global community, the priority status is given to the formation of the intellectual elite of society. A special role belongs precisely to the higher school. This fact requires the improvement of the professional training of the future teacher, who would be ready for the independent creative activity, for the implementation of formed logical thinking skills. The aim of the research is to determine the logical skills which are necessary

for the formation of a culture of logical thinking of future teachers and to identify the difficulties of this process.

Thus, the relevance of the study lies in the fact that the formation of the logical mental potential of future specialists is an integral part of the tasks of higher educational institutions. The problems of the formation of logical thinking and the culture of logical thinking were researched by: B.Ya. Burshtein, N.V. Demidovich, E.I. Zhilina, M.P. Lapchik, V.M. Monakhov, E.P. Malanyuk, L.F. Obukhova, L.N. Udovenko, L.P. Chervochkina and others. The works of S.E. Arkhipov, L.V. Leshchenko, N.I. Prokopenko were devoted to the development of certain components of students' thinking. A.D. Getmanova, V.N. Bryushinkin, and Yu.A. Petrov considered aspects of the formation of a teacher's logical thinking culture.

According to the scientists' opinion, the logical skills provide the effective logical activity, which is based on the appropriate processing of already formed judgments and concepts (according to the laws of logic). A high level of knowledge of logical skills involves the acquisition of new, deeper knowledge (output).

The process of obtaining knowledge of knowledge includes basic knowledge, logical operations and skills, which are a dynamic, effective component, which includes include analysis, synthesis, comparison, abstraction, generalization.

In the psychological and pedagogical literature it is emphasized the importance of the analysis - the decomposition of the subject into its components (elements, parts, signs). The analysis provides knowledge regarding the individual qualities of the object being studied, but it does not reflect it as a whole. To obtain such knowledge, it is necessary to use the synthesis, which is the mental combination of the constituent elements of objects or phenomena into a single whole as a certain combination. According to the point of view of O. Sichivitsa, there are such types of analysis and synthesis (depending on the degree of knowledge of the object):

1. Direct or empirical analysis and synthesis which are applied at the stage of superficial acquaintance with an object. In this case, certain parts of the object are selected, and its qualities are examined. This type of analysis provides an opportunity to recognize the phenomenon, but it is insufficient for understanding its essence.

2. Reverse analysis and synthesis, in which the operations of analysis and synthesis are not performed mechanically, but are based on certain theoretical ideas, thoughts about cause and effect, about consequences, which lead to the conclusion.

3. Structural genetic analysis allows you to understand the essence of the concept.

However, analysis and synthesis do not cover all aspects of the formation of the culture of logical thinking of future teachers, they also include abstraction and generalization. Abstraction in its higher forms is the disclosure of the most essential qualities of concepts through their connections and relationships. Starting from the concrete and returning to it through the abstract, recognition mentally reconstructs the concrete in the ever fuller completeness of its content. [2] An important role in the formation of the logical competence of a future teacher should be played by the ability to generalize, to determine the most

important qualities, characteristics, to reveal the information about concepts, laws, and basic ideas of the subject being studied.

Students must realize their knowledge during their professional training, during practice and during their future professional activity. They should master logical operations, including analysis, synthesis, comparison, abstraction and obtaining certain positions, establishing causal relationships of the obtained positions with initial knowledge. Thus, in modern conditions the formation of logical skills should be integrated into the process of preparing the future teacher according to the increasing social demands and requirements.

It can be concluded that the Euro-integration processes in education require a thorough work, focused on meeting the requirements of modern society, which will be reflected in the reorganization of educational processes taking into account modern approaches. The conducted research does not solve the identified problem, but it also allows to outline the prospect of further research, namely: defining the features of the process of formation logical skills, taking into account the students' personal abilities and characteristics.

REFERENCES

1. Ivlev Yu.V. Logic: textbook for universities. 2nd ed., Revised. And add. - M.: Logos, 2001. — 272p.
2. Lozova V.I., Theoretical Foundations of Education - Kharkiv: "OVS", 2002. — 400p.
3. Fatyanova N.M. The formation of the didactic culture of a teacher of a multidisciplinary gymnasium. - Belgorod. — 579s

Анастасія Славська

Студентка 4 курсу ФФСК

Науковий керівник: **І.В. Школа,**

к. філол.наук, доцент кафедри іноземних мов і методики викладання
(Бердянський державний педагогічний університет)

ВИВЧЕННЯ ФРАЗОВИХ ДІЄСЛІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Фразові дієслова стають все відомішими з розповсюдженням англійської мови. Для розуміння, говоріння, читання і письма потрібно добре володіти навичками вживання фразових дієслів. Термін «фразові дієслова» вперше був згаданий великим англійським граматиком Логаном Пірслем Сміттом. Це поєднання дієслова й прийменника, дієслова і прислівника чи дієслова і прийменника з прислівником, ось чому визначають його як багатослівне чи двослівне дієслово, прийменник додає особливого значення дієслову чи робить його більш зрозумілим. Деякі прийменники так само можуть змінювати значення різних дієслів. Таке поєднання можна визначити як «ідіоматичне», так як дослівний переклад кожного з компонентів не становить єдиного змісту всього поєднання. Точніше, він може бути зовсім іншим, і часом здогадатися про переклад усього фразового дієслова по його частинах неможливо. Вивчення фразових дієслів, їх семантики, структури та вживання є актуальним у дослідженнях багатьох